

nes 1. klasser. Denne formodning bekræftes af det på grundlag af den seneste elevstatistik udarbejdede skøn over aldersfordelingen i 1. klasse efter de nuværende regler (pr. 1. august 1970):

5½ - 6 år	0,5 pct.	} 4,1 pct.
6 - 6½	3,6 -	
6½ - 7	38,2 -	} 57,7 pct.
7 - 7½	46,2 -	
7½ - 8	11,3 -	
8 - 8½	0,2 -	
	100,0 pct.	

Fordelingen er ensbetydende med, at ca. 80,5 pct. af børnene i 1. klasse i 1970-71 er fyldt 7 år i 1970, ca. 10 pct. tidligere og ca. 9,5 pct. senere.

Folketingsudvalget tilsluttede sig det synspunkt, at overgangen til de nye og smidigere regler *ikke* burde medføre en generel sænkning af aldersniveauet, jfr. udvalgets betænkning af 28. maj 1969 over forslaget til folketingsbeslutning (FT. 1968-69, till. B., sp. 2554).

Det er imidlertid klart, at man for at opfylde denne forudsætning må udforme og navnlig administrere bestemmelserne på en sådan måde, at de individuelle afvigelser fra hovedreglen ikke tilsammen kommer til at omfatte mere end ca. 20 pct. af en årgang fordelt med ca. 10 pct. „til hver side“. Dette vil næppe være muligt, hvis man som foreslået i betænkning nr. 473 lader forældrenes ønsker være eneafgørende for, om barnet skal begynde skolen et år *tidligere* end normalt. Det måtte under en sådan ordning i høj grad befrygtes, at den i de senere år konstaterede tendens til tidligere optagelse i 1. klasse — en tendens, som det stigende antal børnehaveklasser ikke har kunnet afsvække — ville fortsætte med det resultat, at der ville blive optaget et stort antal børn i alderen 5½-6 år. Lovforslaget er derfor udformet således, at der skal være *enighed* mellem forældrene og skolemyndighederne såvel om tidlig som om sen skolebegyndelse. Det forudsættes herved, at skolemyndighedernes stillingtagen baseres på en individuel skolemodenhedsundersøgelse, der er bredere anlagt end de hidtidige standardprøver, hvis barnet ikke har gået i børnehaveklasse.

På denne måde vil reglerne også blive parallelle med de tilsvarende norske og svenske lovbestemmelser. I Norge er det dog en betingelse for tidlig optagelse, at barnet er fyldt 6 år inden den 1. juli.

D. Statsrefusion af visse lønudgifter.

Ifølge folketings beslutningens punkt 6 skal skolernes muligheder for at hjælpe elever med adfærds-

problemer og psykiske afvigelser forbedres gennem en udbygning af observationsundervisningen og den skolepsykologiske rådgivning og et udvidet praktisk samarbejde med børne- og ungdomsforsorgen. Om baggrunden herfor kan der i det hele henvises til bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning (FT. 1968-69, till. A., sp. 3751 flg.) med den udførlige omtale af indstillingen af december 1968 fra samarbejdsudvalget mellem folkeskolen og børne- og ungdomsforsorgen. Hovedtanken i denne indstilling er, at der inden for skolevæsenets rammer må tilrettelægges en særlig undervisning og rådgivning for de emotionelt og socialt handicappede børn, således at deres vanskeligheder kan klarlægges og afhjælpes så tidligt og så hurtigt som muligt og i så nær kontakt som muligt med deres daglige skole- og hjemmemiljø. Dette ligger også på linie med punkt 5 i folketingsbeslutningen, hvorefter specialundervisningen skal søges udbygget på en sådan måde, at de handicappede elever i videst mulig omfang kan blive undervist i et almindeligt skolemiljø.

I overensstemmelse hermed blev kommunernes forpligtelse til at indrette specialundervisning for børn, der ikke med tilstrækkeligt udbytte kan følge den almindelige undervisning, fra den 1. august 1970 udvidet til principielt at omfatte alle handicappede, herunder også børn med adfærdsproblemer og psykiske lidelser. Samtidig blev undervisningsministeren bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler. (Der henvises herom til bemærkningerne til § 1, nr. 1, i det den 10. marts 1970 fremsatte lovforslag om ændring af folkeskoleloven, FT. 1969-70, till. A., sp. 2793).

På dette grundlag har en arbejdsgruppe i ministeriet udarbejdet et forslag til generelle retningslinier om folkeskolens observationsundervisning, i form af et cirkulære med tilhørende vejledning, der agtes udsendt i nær fremtid, således at reglerne kan anvendes fra det kommende skoleårs begyndelse. Efter forslaget, — der i udpræget grad er baseret på forebyggelses- og integrationssynspunktet — bliver der tale om 5 hovedformer for observationsundervisning med det fælles formål „at skabe de gunstigst mulige betingelser for, at eleverne atter kan deltage i den almindelige undervisning“. Der indføres *observationsundervisning i klassen*, hvor eleven modtager støtte af en speciallærer i enkelte timer i sin egen klasse, og *observationsklinikker*, hvortil eleverne kan henvises for bestemte timer (fag), ligeledes på deres egen skole. Begge disse „integrerede“ former for observationsundervisning er tænkt som midlertidige i forhold til eleven. Det samme gælder de hidtil kendte *observationsskoler* (observationskolonier), der ønskes videreført som små specialkostskoler (18-24